

РЕШЕНИЕ

№ 3344

гр. София, 05.07.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 19 състав, в публично заседание на 29.06.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Доброслав Руков

при участието на секретаря Светла Гечева и при участието на прокурора Мирчев, като разгледа дело номер **4925** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 84, ал. 2 от Закона за убежището и Б. /ЗУБ/, във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на У М. Ж., лице без гражданство, с държава на произход Л срещу Решение № УП-93/27.05.2011 г. на И. О. П. Държавната А. за Б. П. МС, с което на основание чл. 70, ал. 1, т. 1, във връзка с чл. 13, ал. 1, т. 5 от ЗУБ е отхвърлена молбата на Ж. за предоставяне статут на бежанец и хуманитарен статут.

В жалбата се сочи, че оспореният акт е издаден в противоречие с материалния закон. Навеждат се доводи затова, че административният О. е изложил бланкетни мотиви, като не е обсъдил събраните доказателства и не е взел предвид обстоятелството, че обстановката в Л и по-точно в палестинските лагери е много напрегната. Палестинските бежанци се страхуват непрекъснато за живота си и не могат да живеят спокойно. В проведеното по делото открито заседание оспорващият изтъква, че е бил заплашван и пребит от членове на радикална групировка, поради отказа си да работи за нея. Соци, че П. завръщането му в Л, той ще бъде подложен на преследване и вероятно ще бъде убит. В проведеното по делото открито съдебно заседание, Ж. се явява лично и с упълномощения от него адвокат Л., която поддържа жалбата си.

Ответникът по жалбата, не се явява, не изпраща представител и не взема становище по основателността на жалбата.

Участвалият в производството прокурор, като представител на С., счита жалбата за неоснователна.

Административен Съд С. – град, I отделение, 19 състав, след като взе предвид

наведените в жалбата доводи и се запозна със приетите по делото писмени доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

Между страните не се спори, относно следните обстоятелства.

С молба вх. № 752/25.05.2011 г. до Държавната А. за Б. за У М. Ж., е поискал предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

Производството е образувано с регистрирането на чужденеца с регистрационен лист рег. № УП-4142/25.05.2011 г.

Чужденецът е напуснал Л през 2008 г. и е дошъл в страната без валидно разрешение, преминавайки „Зелената граница” с Т.

Производството е проведено в Регистрационно-приемателен център - гр. С. по реда на глава VI, раздел II от ЗУБ.

С покана от 25.05.2011 г. У М. Ж. е бил уведомен, че интервю във връзка с подадената молба, ще бъде проведено на 26.05.2011 г.

Резултатите от интервюто са обективирани в протокол № УП 4142 от 26.05.2011 г. Като причина за търсенето на закрила оспорващият е посочил, че палестинците в Л нямат никакви права и е дошъл в Б за да има някакви права. По време на престоя си той изтъква, че не е нарушавал законите на страна и че желае да работи, за да се издържа. Същият желае да се установи в Б и да получи правата на пълноправен гражданин.

Видно от писмо № Т-2308 от 27.05.2011 г. на Директора на Специализирана Дирекция „Т” – ДАНС, Агенцията възразява да бъде предоставена закрила на У М. Ж., защото лицето представлява заплаха за националната сигурност.

Преценявайки събраните в хода на административното производство доказателства, Интервюиращият О. П. Държавната А. по Б. П. Министерския Съвет е намерил, че не са налице материално-правните предпоставки, предвидени в ЗУБ за предоставяне на статут, поради което е издал оспореното решение.

Като доказателства по делото е приета справка, относно актуалната обстановка в Л.

Административен Съд С. – град, I отделение, 19 състав, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: Оспореното Решение № УП-93/27.05.2011 г. на И. О. П. Държавната А. по Б. П. Министерския Съвет е било съобщено на У М. Ж. лично, видно от положения подпис на 31.05.2011 г. Жалбата е подадена чрез административния О. на 06.06.2011 г. /вх. № УП-4142/, т.е. в рамките на 7-дневния преклузивен срок по чл. 84, ал. 2 от ЗУБ. Съдът е сезиран от надлежна страна – участник в производството по издаване на индивидуалния административен акт, с който се засягат негови законни права и интереси и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното, съдът счита, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

За да издаде оспореното решение, административният О. е приел, че У М. Ж. не е доказал наличието на предвидените в чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ, предпоставки, поради което е отхвърлил молбата му за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

От приетата по делото справка, относно актуалната обстановка в Л се установява, че в страната функционира многопартийна система. Независимо от обстоятелството, че в последно време е налице политическа нестабилност, страната има законно правителство. Религиозната свобода е гарантирана от конституцията и на практика се спазва. Медиите са свободни и играят голяма роля П. формирането на общественото

мнение. В страната има мораториум върху изпълнението на смъртно наказание. Положението на палестинските бежанци не е уредено от много години. Правата им на труд и собственост не са гарантирани. Често има случаи на експлоатация и злоупотреба от страна на работодателите. След 2009 г. в правителството има министър по въпросите на Б..

Визираната справка има характер на официален свидетелстващ документ по смисъла на чл. 179 от ГПК, поради което и П. липса на оспорване, същият има обвързваща съда материална доказателствена сила, досежно отразените в него факти, предмет на удостоверителното изявление на съставилото го длъжностно лице.

Съдът след преценка на доказателствата намира, че У М. Ж. не е успял да ангажира достатъчно убедителни доказателства, че животът му е поставен в опасност в държавата по произход. Не се установяват категорично причините, поради които той е напуснал страната. Твърденията му, че е бил преследван и принуждаван да работи за радикални групировки остават неподкрепени с доказателства. Независимо от факта, че палестинските бежанци са с неуреден статут в Л по отношение на някои основни права, като това на труд, на собственост, на избор на държавни органи и други, не се установяват никакви данни, за това, че те са подлагани на нечовешко отношение, изтезания или че животът им е поставян по някакъв начин в опасност.

От друга страна като абсолютна пречка за предоставянето на статут на бежанец или хуманитарен статут представлява изразеното становище на Директора на Специализирана Дирекция „Т” – ДАНС, че У М. Ж. представлява заплахата за националната сигурност. По силата на чл. 4, ал. 3 от ЗУБ, чужденец, влязъл в Република Б, за да поиска закрила, или който е получил закрила, не може да бъде връщан на територията на държава, в която са застрашени неговият живот или свобода по причина на раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или политическо мнение и/или убеждение или той е изложен на опасност от изтезания или други форми на жестоко, нечовешко или унижително отношение или наказание. Според ал. 4 на същата разпоредба, от правата по ал. 3 не може да се ползва чужденец, търсещ или получил закрила, за когото има основания да се смята, че представлява опасност за националната сигурност или който, веднъж осъждан с влязла в сила присъда за тежко престъпление, представлява опасност за обществото. В разглеждания случай от цитираното по-горе писмо на ДАНС се установява абсолютна пречка за предоставяне на закрила на чужденеца.

В тази връзка може да бъде поставен уместно въпроса, защо спрямо едно лице, което представлява опасност за националната сигурност не са предприети повече от две години предвидените от закона мерки, а се дава възможност същото да живее свободно в страната? Това бездействие съдът намира за недопустимо. То се явява в противоречие както с интересите на търсеция закрила, така и с тези на българската държава, която осигурява повече две години социални и здравни грижи и материална издръжка на лице, представляващо заплахата за сигурността ѝ.

Предвид на гореизложените съображения, съдът намира, че П. издаването на оспореното решение не са допуснати нарушения на административно-производствените правила. Същото е издадено от компетентен О., в предвидената форма и в съответствие с материално-правните разпоредби и целта на закона, поради което следва да бъде оставено в сила, а жалбата да се отхвърли като неоснователна.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, пр. 4 от АПК, **Административен Съд С. – град, I отделение, 19 състав,**

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ, като неоснователна жалбата на У М. Ж., лице без гражданство, с държава на произход Л срещу Решение № УП-93/27.05.2011 г. на И. О. П. Държавната А. за Б. П. МС, с което на основание чл. 70, ал. 1, т. 1, във връзка с чл. 13, ал. 1, т. 5 от ЗУБ е отхвърлена молбата на Ж. за предоставяне статут на бежанец и хуманитарен статут.

Решението е постановено в срока по чл. 85, ал. 1 от ЗУБ и не подлежи на касационно обжалване.